

LAKIVALIOKUNNAN MIETINTÖ 12/2001 vp

Hallituksen esitys laiksi rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 28 päivänä helmikuuta 2001 lähettänyt lakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laiksi rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 13/2001 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslakivaliokunta on antanut asiasta lausunnon (PeVL 9/2001 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitusneuvos Leena Kuusama ja erityisasiantuntija Jussi Pajuoja, oikeusministeriö
- eduskunnan apulaisoikeusasiamies Jaakko Jonkka
- käräjätuomari Sirpa Ahola, Helsingin käräjäoikeus
- valtiosyyttäjä Ritva Sahavirta, Valtakunnansyyttäjänvirasto
- johtaja Anna-Katrina Grönholm, Helsingin vankila
- asianajaja Markku Fredman, Suomen Asianajajaliitto
- toiminnanjohtaja (ma.) Maija-Liisa Kukkonen, Kriminaalihuoltoyhdistys
- varapuheenjohtaja, professori Pekka Koskinen, vankeinhoitoasiain neuvottelukunta.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan rangaistusten täytäntöönpanosta annettua lakia muutettavaksi siten, että rangaistuksen tosiasialliseen pituuteen vaikuttavista harkinnanvaraisista päätöksistä voidaan valittaa yleiseen tuomioistuimeen, ensi astena käräjäoikeuteen. Muutosta voitaisiin hakea suoritettun ajan menettämistä ja ehdonalaisen vapautumisen lykkäämistä koskeviin päätöksiin.

Samalla ehdotetaan rangaistusten täytäntöönpanosta annettua lakia muutettavaksi niin, että vankiloiden kurinpitojärjestelmä yhdenmukais-

tetaan ja avolaitoksissa siirrytään suljettujen laitosten kurinpitojärjestelmään. Tällöin avolaitosajan menettämisseuraamuksesta luovuttaisiin ja sen sijasta määrättäisiin kurinpitorangeistuksena suoritettun ajan menetys. Lisäksi ehdotetaan muutettaviksi oikeudenkäymiskaarta, maksuttomasta oikeudenkäynnistä annettua lakia sekä tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annettua lakia. Nämä muutosehdotukset ovat rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain muutoksista johtuvia, lähinnä teknisiä muutok-

sia. Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan samanaikaisesti kuin laki rangaistusten täytäntö-

töönpanon hallinnosta eli 1 päivänä elokuuta 2001.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Vankeusrangaistusten täytäntöönpanosta säädetään lain- ja asetuksentasoisin säädöksin. Vankien muutoksenhakuoikeutta koskevat säädökset ovat asetuksentasoisia ja pääosin niissä kielletään muutoksenhaku. Sääntelyn tasoon ja muutoksenhakukiellon laajuuteen on eduskunnassa kiinnittänyt huomiota perustuslakivaliokunnan ohella lakivaliokunta. Mietinnössään (LaVM 17/1994 vp — HE 66/1994 vp) lakivaliokunta on pitänyt oikeusturvan ja yhtenäisen rangaistuskäytännön kannalta välttämättömänä, että vangeilla on oikeus hakea muutosta järjestysrikkomuksista määrättäviin kurinpitorangeistuksiin.

Valiokunta on myös kiirehtinyt vuodelta 1889 olevan ja useissa osittaisuudistuksissa muutetun rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain kokonaisuudistusta (LaVM 17/1998 vp — HE 10/1998 vp). Kokonaisuudistus on parhaillaan valmisteltavana ja sen vuoksi nyt säädettävät säädökset jäävät väliaikaisiksi.

Valiokunta pitää esitystä tarpeellisena sekä tarkoituksenmukaisena ja puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Muutoksenhakuoikeus ja muutoksenhakutie

Esityksessä ehdotetaan, että vankilaviranomaisen, eli hallintoviranomaisen päätöksestä valitaan kärjäoikeuteen. Muutoksenhakutietä perustellaan useilla seikoilla, jotka vahvasti puoltavat ratkaisua. Perustuslakivaliokunta on esityksestä antamassaan lausunnossa pitänyt järjestelyä poikkeuksellisenä, kun otetaan huomioon perustuslain 98 ja 99 §:n säännökset tuomioistuinelaitoksen perusrakenteesta ja tuomioistuinten tehtävistä. Perustuslakivaliokunnan mielestä järjestely on tässä tapauksessa perusteltu, koska rangaistusten täytäntöönpanosta annettuun

lakiin lisättäväksi ehdotetun 7 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetut päätökset vaikuttavat rangaistuksen tosiasialliseen pituuteen. Perustuslain 7 §:n 3 momentin mukaan tuomioistuin määrää rangaistuksen, joka sisältää vapaudenmenetyksen. Tämän kanssa on johdonmukaista, että muutoksenhaku täytäntöönpanovaiheessa tehtäviin, rangaistuksen pituuteen vaikuttaviin hallintopäätöksiin suunnataan siihen tuomioistuinlinjaan, jossa varsinaiset vankeusrangaistuksetkin määrätään.

Perustuslakivaliokunta on todennut, että rangaistusten täytäntöönpanosta annettuun lakiin ehdotettu 7 luvun 1 §:n 2 momentti, jossa kielletään muutoksenhaku muista kuin vankeusrangaistuksen tosiasialliseen pituuteen vaikuttavista päätöksistä, on ristiriidassa perustuslain 21 §:n 1 momentin kanssa. Pelkkä 7 luvun 1 §:n 2 momentin poistaminen lakiehdotuksesta johtaisi siihen, että vangin oikeus saada "oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi" perustuisi suoraan perustuslakiin. Erityisten säännösten puuttuessa valitustie olisi hallintolainkäyttölinjan mukainen. Perustuslakivaliokunnan mukaan momentin poistamisesta aiheutuva perustuslain suoran soveltamisen tarvetta voidaan vähentää ja tilannetta selkeyttää ulottamalla laissa muutoksenhaku nimenomaisesti myös kurinpitorangeistuksen määrääviin päätöksiin.

Perustuslakivaliokunnan lausunnon johdosta vankien muutoksenhakuoikeus on laajennettava vankeusajan tosiasialliseen pituuteen vaikuttavien päätösten lisäksi koskemaan muitakin kurinpitorangeistuksia. Tämän johdosta on harkittava, voidaanko kaikki muutoksenhakuasiat ohjata kärjäoikeuksiin.

Oikeusministeriöltä saadun selvityksen mukaan on ongelmallista, jos kurinpitopäätösten muutoksenhaku ohjautuisi kurinpitorangeistuk-

sen laadun mukaisesti yleiseen tuomioistuimeen tai hallintotuomioistuimeen. Kaksitahoinen muutoksenhakutie olisi vankiloiden kannalta monimutkainen ja saattaisi vaikeuttaa yhtenäisen kurinpitokäytännön luomista. Samat seikat, joilla on perusteltu vankeusrangaistuksen tosiasialliseen pituuteen vaikuttavien päätösten muutoksenhaun ohjaamista kärjäoikeuteen, puoltavat kärjäoikeutta myös muiden kurinpitopäätösten muutoksenhakuvelimenä.

Hallituksen esityksessä arvioidaan uudistuksen taloudellisia ja organisatorisia vaikutuksia sekä tuomioistuinten ja vankiloiden työmäärän kasvua. Rangaistuksen pituuteen vaikuttavia päätöksiä, joihin muutoksenhakuoikeus esityksessä ehdotetaan rajattavaksi, tehtiin vuonna 1999 noin 300. Arvion mukaan näihin päätöksiin haettaisiin muutosta alle 100 tapauksessa vuodessa. Yksittäisen kärjäoikeuden käsiteltäväksi tulevien asioiden määrä jäisi todennäköisesti alle 10 valitukseen vuodessa. Hovioikeuksiin muutoksenhakuja tulisi ilmeisesti vain satunnaisesti.

Oikeusministeriö on selvittänyt, kuinka paljon muutoksenhakujen määrä lisääntyy esityksessä arvioitua verrattuna, kun muutoksenhakuoikeuden piiriin tulevat kaikki kurinpitopäätökset. Muita kuin vankeusrangaistuksen pituuteen vaikuttavia kurinpitopäätöksiä tehtiin vuonna 1999 noin 1 000. Niistä yksinäisyysrangaistuksia oli yli 700, varoituksia 300 ja oikeuksien menetyksiä alle 10. Ministeriön käsityksen mukaan noin 10—20 prosentissa päätöksistä tultaneen hakemaan muutosta. Kaikkiaan vuosittain haettaneen muutosta noin 200—300 kurinpitopäätökseen. Muutoksenhakuoikeuden laajennus lisää siten merkittävästi tuomioistuinten sekä vankilaviranomaisten työtä ja maksuttoman oikeudenkäynnin kustannuksia. Tämän johdosta ministeriö on valiokunnassa ilmoittanut pitävänä tarkoituksenmukaisena, että muutoksenhakuoikeus rajoitetaan kärjäoikeuteen, jonka päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Valituksen käsittely kärjäoikeudessa

Muutoksenhakuasian käsittelystä kärjäoikeudessa ehdotetaan säädettäväksi rangaistusten

täytäntöönpanosta annetun lain 7 luvun 7 §:ssä. Kärjäoikeuden on huolehdittava siitä, että asia tulee perusteellisesti käsitellyksi. Säännöksen perusteluissa todetaan, että tuomioistuimen rooli asian selvittämisessä on rikosasiassa noudatettavaan menettelyyn verrattuna korostunut, koska muutoksenhakuasiat koskevat yleensä rikokseen perustuvia kurinpitovankilaistuksia, joiden käsittelyyn syyttäjällä ei tuomioistuimessa osallistua. Kärjäoikeuden velvollisuutena on tarpeellisessa määrin aktiivisen prosessinjohton keinoin ja tarvittaessa myös omasta aloitteestaan selvittää asiaan liittyvää tosiseikastoa ja hankkia asiaan liittyvää selvitystä. Muutoin valitusten käsittelyssä kärjäoikeudessa on soveltuvin osin voimassa, mitä oikeudenkäynnistä rikosasiassa säädetään.

Kurinpitoasian käsittelyn perusratkaisua on arvosteltu. Käsittely on luonteeltaan inkvisitorista, jolloin tavanomaisesta menettelystä poiketen tuomioistuimella on oikeudenkäynnissä aktiivinen rooli. Roolin ongelmallisuus korostuu, koska kurinpitovankilaistusten tutkinta on kehittämättömää eikä tutkinta ole samalla tasolla kuin esimerkiksi rikosasioiden esitutkinta. Asiantuntijat ovat esittäneet tuomioistuinmenettelyn kehittämistä kaksiasianosaissuhteeseen ja akkusatoriseen menettelyyn perustuvaksi. Valiokunta pitää esitettyä kritiikkiä perusteltuna, mutta katsoo, ettei tuomioistuinmenettelyn perusteita ole tässä yhteydessä mahdollista muuttaa. On selvää, että esitetyt näkemykset on otettava huomioon parhaillaan vireillä olevassa lainsäädännön kokonaisuudistuksen valmistelussa.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. Laki rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

2 luku. Yleisiä säännöksiä vankeusrangaistuksesta ja sakon muuntorangaistuksesta

3 b §. Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, ettei poistumislupaehdoissa määrätyn päivän ja todellisen paluupäivän välistä aikaa lueta rangaistukseen, kun vanki on jäänyt palaa-

matta oikeaan aikaan rangaistuslaitokseen. Valiokunta ehdottaa säännöksen täsmentämistä siten, että siitä ilmenee, ettei rangaistusaikaan lue- ta myöskään lupaehdoissa määrättyä päivää, to- dellista paluupäivää taikka kiinniottopäivää.

10 a §. Pykälän 1 momentilla siirretään rangaistuslaitoksen johtajan päätettäväksi kaikki kurin- pitorangaistukset. Aikaisemmin vankilan johto- kunta päätti mm. pitemmistä yksinäisyysran- gaistuksista. Valiokunta pitää tärkeänä, että ran- gaistuslaitoksen johtaja kuulee lääkäriä tai muu- ta terveydenhuoltohenkilöstöä ennen pitemmis- tä yksinäisyysrangaistuksista päättämistä.

13 § (Uusi). Perustuslakivaliokunta on toden- nut, että 1. lakiehdotus voidaan säätää tavallises- sa lainsäädäntöjärjestyksessä vain, jos ehdote- tun 7 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdan sovelta- misalaa laajennetaan niin, että valitusoikeus koskee yleisesti 2 luvun 13 §:n nojalla tehtyjä lykkäyspäätöksiä.

Pykälän 1 momentin mukaan määräajaksi vankeusrangaistukseen tuomittu voidaan pääs- tää erityisistä syistä ehdonalaiseen vapauteen, kun hän on suorittanut rangaistuksestaan puolet. Säännöstä on vakiintuneesti tulkittu oikeusmi- nisteriön määräyksen (9/011/95) mukaisella ta- valla. Säännöksessä tarkoitettuna erityisenä syy- nä pidetään sitä, ettei vanki rikoksen tekopäivää edeltäneiden kolmen vuoden aikana ole suorit- tanut Suomessa tai muussa Pohjoismaassa ran- gaistuslaitoksessa vankeusrangaistusta eikä ol- lut eristettynä pakkolaitoksessa.

Muutoksenhakuoikeuden ulottaminen koske- maan kaikkia 2 luvun 13 §:n perusteella tehtyjä päätöksiä edellyttää pykälän 1 momentin täs- mentämistä, jotta yhdenmukainen tulkintakäy- täntö jatkuu. Tämän johdosta valiokunta ehdot- taa, että momenttiin lisätään säännös, jonka mu- kaan erityisenä syynä pidetään sitä, ettei vanki rikoksen tekopäivää edeltäneiden kolmen vuo- den aikana ole suorittanut rangaistuslaitoksessa vankeusrangaistusta eikä ollut pakkolaitokses- sa. Koska eri maissa suoritettuja vankeusran- gaistuksia ei ole syytä asettaa keskenään eri ase- maan, ei säännöksessä mainita erikseen Pohjois-

maita. Muilta osin säännös vastaa edellä mainit- tua oikeusministeriön määräystä. Ehdotuksen johdosta lain johtolausetta on tarkistettava.

3 luku. Täytäntöönpanosta vankilassa

6 ja 8 §. Valiokunta ehdottaa pykälää täydennet- täväksi, vastaavalla tavoin kuin edellä mainittua 2 luvun 3 b §:ää, säännöksillä luvattoman pois- saolon lukemisesta rangaistusaikaan.

4 luku. Täytäntöönpanosta avolaitoksissa

7 §. Pykälässä säädetään avolaitosmääräyksen peruuttamisesta, avolaitosten kurinpidosta ja avolaitosajan menettämisestä. Ehdotettuun py- kälään ei sisälly säännöstä, ettei luvatonta pois- saoloa lasketa rangaistusaikaan. Valiokunta eh- dottaa, että pykälään lisätään uudeksi 3 momen- tiksi viittaussäännös 2 luvun 3 c §:ään, jossa sää- detään karkuruusajan laskemisesta rangaistusai- kaan.

7 luku. Muutoksenhaku

1 §. Valitusoikeus. Ehdotetun 1 momentin 3 kohdan mukaan vangilla on oikeus hakea muutosta päätökseen, jolla ehdonalaista vapau- tumista lykätään hänen suoritettuaan kaksi kol- masosaa tuomitusta vankeusrangaistuksesta. Pe- rustuslakivaliokunta on lausunnossaan toden- nut, ettei muutoksenhakuoikeutta sen sijaan ole päätökseen, jolla ehdonalaista vapautumista ly- kätään vangin suoritettua puolet tuomitusta van- keusrangaistuksesta. Tämä seuraa pykälän 2 mo- mentista ja ehdonalaiseen vapauteen päästämistä sääntelevän 2 luvun 13 §:n sisällöstä.

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan kat- sonut tavallisen lainsäädäntöjärjestyksen edel- lytyksenä olevan, että 7 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdan soveltamisalaa laajennetaan niin, että se koskee yleisesti 2 luvun 13 §:n nojalla tehtyjä lykkäyspäätöksiä, ja 2 momentti poistetaan la- kiekdotuksesta.

Perustuslakivaliokunnan lausunnon perus- teella lakivaliokunta ehdottaa 1 momentin muut- tamista ja 2 momentin poistamista. Pykälän uu- den 1 kohdan mukaan vangilla on oikeus hakea muutosta kurinpitorangaistusta koskevaan pää-

tökseen ja uuden 2 kohdan mukaan päätökseen, jolla lykätään ehdonalaista vapautumista. Jälkimmäisessä kohdassa mainitaan kolme eri perusteista lykkäyspäätöstä. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa mainitaan 2 luvun 13 §:n perusteella tehtävät lykkäyspäätökset. Pykälän 1 momentin mukaan vanki voidaan vapauttaa ehdonalaisesti, kun hän on suorittanut vankeusrangaistuksestaan kaksi kolmannesta tai puolet, jos ehdonalaiseen vapauteen päästämiseen on erityisiä syitä. Lisäksi lykkäyspäätös voi perustua 5 luvun 9 §:ään, jossa säädetään nuorisovankilasta ehdonalaiseen vapauteen päästämistä. Nuorisovankilasta voidaan päästää ehdonalaiseen vapauteen, kun rangaistuksesta on suoritettu kolmannes. Lakivaliokunnan käsityksen mukaan myös tähän pykälään perustuvasta lykkäyspäätöksestä on oltava valitusoikeus.

8 §. *Valitus hovioikeuteen ja muutoksenhaku hovioikeuden ratkaisun.* Yleisperusteluissa esitetyn perusteella lakivaliokunta ehdottaa, että pykälää muutetaan siten, ettei käräjäoikeuden päätöksestä saa hakea muutosta valittamalla. Valiokunta toteaa, että muutoksenhakuoikeuden rajoittaminen käräjäoikeuteen on tässä vaiheessa väliaikaisuonteinen, voimavaroista johtuva ratkaisu. Lainsäädännön kokonaisuudistuksen yhteydessä asia on arvioitava uudelleen pitäen lähtökohtana useampiportaista muutoksenhakumenettelyä. Muutoksenhakuoikeuden rajoituksen

1.

Laki

rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rangaistusten täytäntöönpanosta 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun lain (39/1889) 2 luvun 3 b §:n 2 momentti, 10 a §, 10 b §:n 2 momentti, 11 §:n 3 momentti ja 13 §:n 1 momentti sekä 4 luvun 7 §,

sellaisina kuin ne ovat, 2 luvun 3 b §:n 2 momentti laissa 137/2001, 10 a § laeissa 612/1974 ja 349/1990, 10 b §:n 2 momentti ja 11 §:n 3 momentti mainitussa laissa 612/1974 ja 13 §:n 1 momentti laissa 506/1988 sekä 4 luvun 7 § (poist.) mainitussa laissa 612/1974, laissa 128/1995 ja mainitussa laissa 137/2001, sekä

johdosta on pykälän otsikko muutettava vastaamaan pykälän sisältöä.

2. Laki oikeudenkäymiskaaren 25 luvun 6 §:n muuttamisesta

25 luku. Muutoksenhaku käräjäoikeudesta hovioikeuteen

6 §. Pykälän mukaan vanki saa rikosasiasta valittaessaan ilmoittaa tyytymättömyyttä vankilan johtajalle. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännös tyytymättömyyden ilmoittamisesta rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 7 luvun mukaisessa valitusasiassa. Koska valiokunta on edellä ehdottanut 1. lakiehdotusta muutettavaksi siten, ettei käräjäoikeuden päätöksestä saa hakea muutosta valittamalla, on 2. lakiehdotus hylättävä tarpeettomana.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella lakivaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotukset 3. ja 4. hyväksytään muuttamattomina,

että 2. lakiehdotus hylätään ja

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna seuraavasti:

lisätään 3 luvun 6 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 612/1974 ja 137/2001, uusi 3 momentti, ja 8 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 7 luku seuraavasti:

2 luku

Yleisiä säännöksiä vankeusrangaistuksesta ja sakon muuntorangaistuksesta

3 b §

Jos vanki ei palaa rangaistuslaitokseen lupaehtoissa määrättyinä päivinä, määrätyn päivän ja todellisen paluupäivän tai kiinniottopäivän välistä aikaa ei lueta rangaistusajaksi *mainitut päivät mukaan lukien*. Jos vanki on rikkonut poistumisluvan ehtoja, se voidaan ottaa huomioon uuden poistumisluvan myöntämistä harjoittaessa tai sen ehtoja määrättäessä.

10 a, 10 b ja 11 §
(Kuten HE)

13 § (Uusi)

Määrääjäksi vankeusrangaistukseen tuomittu voidaan päästää ehdonalaiseen vapauteen, kun hän on suorittanut rangaistuksestaan, tuomioistuimen rikoslain 3 luvun 11 §:n nojalla tekemä vähennys mukaan luettuna, kaksi kolmannesta tai, milloin ehdonalaiseen vapauteen päästämiseen on erityisiä syitä, puolet siitä, kummassakin tapauksessa kuitenkin vähintään 14 päivää. *E erityisenä syynä pidetään sitä, ettei vanki rikoksen tekopäivää edeltäneiden kolmen vuoden aikana ole suorittanut rangaistuslaitoksessa vankeusrangaistusta eikä ollut eristettynä pakkolaitoksessa.*

3 luku

Täytäntöönpanosta vankilassa

6 §

Jos vanki ei palaa rangaistuslaitokseen lupaehtoissa määrättyinä päivinä, määrätyn päivän

ja todellisen paluupäivän tai kiinniottopäivän välistä aikaa ei lueta rangaistusajaksi *mainitut päivät mukaan lukien*.

8 §

Jos vanki ei palaa rangaistuslaitokseen lupaehtoissa määrättyinä päivinä, määrätyn päivän ja todellisen paluupäivän tai kiinniottopäivän välistä aikaa ei lueta rangaistusajaksi *mainitut päivät mukaan lukien*.

4 luku

Täytäntöönpanosta avolaitoksissa

7 §

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Aika, jonka vanki on ollut luvatta poissa avolaitoksesta, luetaan rangaistusajaksi noudattaen mitä 2 luvun 3 c §:ssä säädetään. (Uusi 3 mom.)

7 luku

Muutoksenhaku

1 §

Valitusoikeus

Vangilla on oikeus hakea muutosta päätökseen, jolla:

1) *vangille on määrätty kurinpitörangaistus tai*

2) *(poist.)*

2) (3) ehdonalaista vapautumista lykätään 2 luvun 13 §:n 1 momentissa säädetystä kahdesta kolmanneksesta *tai puolesta* suoritettua vankeusrangaistusta, *taikka, jos vanki on määrätty suorittamaan rangaistustaan nuorisovankilassa, 5 luvun 9 §:ssä säädetystä yhdestä kolmanneksesta suoritettua vankeusrangaistusta.*

(2 mom. *poist.*)

8 §

2—7 §
(Kuten HE)

Muutoksenhakukiello

(Poist.) Käräjäoikeuden päätökseen *(poist.) ei saa hakea muutosta* valittamalla *(poist.)*.
(2 mom. *poist.*)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2001

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Henrik Lax /r	Kirsi Ojansuu /vihr
vpj.	Matti Vähänäkki /sd	Veijo Puhjo /vas (osittain)
jäs.	Sulo Aittoniemi /alk	Susanna Rahkonen /sd
	Jyri Häkämies /kok	Tero Rönni /sd
	Erkki Kanerva /sd	Mauri Salo /kesk
	Toimi Kankaanniemi /skl	Timo Seppälä /kok
	Annika Lapintie /vas	Marja Tiura /kok (osittain)
	Paula Lehtomäki /kesk	Lasse Virén /kok
	Kari Myllyniemi /kesk	vjäs. Seppo Lahtela /kesk (osittain).

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Timo Tuovinen.

LaVM 12/2001 vp — HE 13/2001 vp